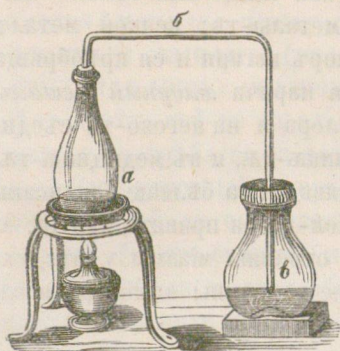

нѣкой сѣждъ ся смѣси двойна кислота отъ металлъ Марганецъ, ($Mn O_2$) съ хлористоводороднѣ кислота

Фиг. 10.

тѣ ($Cl H$), па и двѣтъ заедно ся нагрѣнѣтъ. Водородъ-тъ ще отнеме отъ кислотѣтъ кислорода, та ще образува водѣ, а хлоръ-тъ ся испарява изъ тоя сѣставъ чистъ и вѣтрѣ прѣвъ прѣвъ цѣвъ б (Фиг. 10) и така може да ся събере въ стѣклениче (в).

Освѣнъ това хлоръ може ся добы и отъ соль, кога-то ся смѣси тя съ водѣ и ся посипе съ стѣченъ на прахъ двоекисленъ марганецъ, а послѣ ся окысели съ симпурнѣ кислотѣ.

Хлоръ-тъ е въздухообразно тѣло съ жѣлтъ цѣвътъ и лютъ дѣхъ, той е по-тѣжкѣ отъ въздуха и може да ся събере въ празденъ сѣждъ. Вода-та скоро го попива та му зима дѣха и свойства-та му; тогава тя ся нарича ХЛОРНА ВОДА. Хлорный газъ и хлорна-та вода доврѣшатъ всякаквы шарове на животно-то и растително-то царство, както и утробны-тъ частицы, кои-то ся намиратъ у въздуха. Нѣ кога-то хлоръ-тъ въ голѣмо количество е смѣсенъ у въздуха, той е много опасенъ за дышаніе; зашто за малко врѣме покѣсева утробѣ-тъ и докарва плюсне крѣвъ. Оттова хлоръ-тъ ся брои, като единъ отъ най-пакостливы-ты задушливы газове.

Особенно свойство на хлора е това, че той раз-